



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

Bacon, Francis

Francofvrti ad Moenvm, 1665

Novus Atlas, Opus imperfectum. Lectori. S.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5

NOVUS ATLAS,

Opus imperfectum.

L E C T O R I
S.

Fabulam hanc Novæ Atlantidis eo animo confinxit honoratissimus auctor, ut in ea modulum quendam & descriptionem Collegii, ad interpretationem naturæ, & operum magnitudinem ac potentiam, instituti, exhiberet: idque nomine domus Salomonis, sive Collegii operum sex dierum, insigniret. Atque eoque sermone filium produxit, donec hoc conficeret. Modulus, (sateor) pro more Politicus, grandior & celsior est, quam qui, in omnibus, imitationi pateat; verum tamen in plerisque, industria hominum sibi non dissulat. In animo etiam habuit, hac ipsâ in fabulâ, librum de legibus, sive de optimo Civitatis statu, exarasse; sed cum opus hoc prolixum futurum prævideret; nec non Historiæ Naturalis colligendæ, aliorumque instaurationis partium contextendarum (quas longe potiores duxit) desiderio abriperetur; hic pedem fixit.

FRANCISCI BACONI
DE VERULAMIO

NOVUS ATLAS.

Navigabamus è Peruvia ubi per annum integrum commorati sumus: petebamus autem Chinam, & Japoniam; commeatum in duodecim menses nobiscum portantes; atque per spatium quinque mensium, & amplius, ventis secundis ab Ortu flantibus, licet lenioribus & remissionibus, usi sumus. Tum vero venit se ventus, & ab Occidente, per multos dies, constanter spiravit; adeo ut progredi lente admodum possemus, atque de reditu quandoque cogitarem. Sed tunc rursus orti sunt Austri fortes & vehementes, cum inclinatione nonnulla in Orientem; qui nos (quantum fieri potuit) contrahentes, versus Septentrionem compulerunt: quo tempore commeatus nosster, (etsi parce admodum eum distribuissimus) penitus absumptus. Itaque, cum nos ipsos, in medio vastissimæ, per universum Orbem, aquarum eremi, positos videremus, absque commeatu, perditos nos plane putabamus, & mortem propinquam expectabamus. Attamen corda nostra, & voces, ad Deum in Cælis levavimus; Qui Mirabilia sua in profundis monstrat; eum precantes, pro Misericordia sua, ut, quemadmodum in principio, Congregationes Aquarum mandavit, & Aridam apparere fecerat; ita tunc quoque terram nobis ostenderet, ne periremus. Contigit autem, ut die sequente, sub vesperi, intra modicam distantiam, cerneremus, Septentrionem versus, tanquam Nubes spissas: quæ nobis de terra spem iniecerunt; satis gnatis, tractum illum Maris Australis, penitus incognitum fuisse: atque Insulas, & Continentes, adhuc non detectas, completi potuisse; itaque cursum, tota illa nocte, eo direximus, ubi terra se, ut conjiciebamus, ostenderat: atque illucescente die postero, manifestum fuit, id quod videramus, terram revera fuisse, depressam quidem & silvofam; quod eam magis obscuram monstraverat. Atque post sequi horæ navigationem, Portum Tutum appulimus: Portum urbis cujusdam, non magnæ quidè, sed pulchre constructæ, & quæ, ex qua parte Mare spectabat, elegantiam magnam præ se tulit. Nos vero singula momenta tarda æstimantes, quibus à terra abessemus, ad litus properavimus, & ad

descensum in terram nos comparavimus. Confectum autem vidimus, nonnullos ex populo urbis, cum bacillis in manibus, qui nutu & signis, nos in terram descendere prohibuerunt: absque tamen clamoribus, aut ferocia. Unde, haud parum contristati, quid faciendum esset, apud nos deliberamus. Interim perrexit versus nos scapha haud magna, octo circiter viros vehens; quorum unus in manu gestabat baculum ex arundine lutea, ad utrunque finem cæruleo colore imbutum. Qui navem nostram fidenter conscendit. Cumque vidisset unum è nostris obviam illi prodeuntem, è sinu extraxit Rotulum quendam pergamenæ, (sed pergamenta nostra paulo flavioris, atque ad instar Foliorum Codicillorum splendentis, alias autem mollis satis & flexibilis.) Eique in manum dedit, qui primus è nostris se obtulerat. In quo Rotulo, Lingua Hebraica prisca, Græca quoque prisca, Latina satis pura, & Hispanica, scripta erant hæc Verba; *In terram ne descendatis; nedum quisquam è vestris. Quin & discessum ab his Oris maturate, intra sexdecim dies, nisi licentia vobis duntaxat morandi concedatur. Interea, si aqua vobis opus sit dulci, aut commeatu, aut Medicina & curatione pro agrotis, aut si navis vestra reparatione indigeat, singula, quibus caretis, in scriptis exhibete. Nos autem Officialis nullis misericordia vobis non deerimus.* Rotulus iste, sigillo firmatus erat, ex alio Cherubim, minime expansis, sed deorsum pendentibus, & juxta eas Cruce. Hoc tradito, Minister ille discessit, & unum ex famulitio suo nobiscum reliquit, qui responsum nostrum reportaret. Cum jam apud nos, de hac re deliberarem, timidi & anxii hærebamus. Arceri à descensu in terram, & mone-ri de præpropere nostro discessu, male nos affligerunt. Contra, cum videremus, populum illum Linguas externas callere, tantaque humanitate præditum esse, consolationi nobis erat non exigua: ante omnia, signum Crucis instrumento appositum, singulari gaudio nos affecit, tanquam salutis augurium manifestum. Responsum à nobis est lingua Hispanica; *Navem nostram satis commode se habere, quandoquidem malaciam, & ventos contrarios potius experti essemus, quam tempestates: quanti-*